

XVIII.

Lutherowa myšl a waschnje.

Dr. Luther neladasche na parschonu, ale praji kóžde-
mu do woczow, kaž šebi myšlesche. Sakski khurwerch
bje njeschto pschikasať, schtož Dr. Luther sa schkódne dzer-
žesche. Wón šynny šo a pišasche nydom na khurwerch-
skeho radziczela: „Waschemu khurwerchej šo wele spo-
doba a renje btyšczi, schtož je Bohu nespodobne a na-
pscheczimne. Ja nepraju, so tón muž šo do šwjetych
wjezow wulzyschnje newušteji, ale pať šydom krócž je šle-
py we wjezach, kiž Boha a duschow sbožje nastupaju.
Ja nóchžu to njehdžen we kuczji, jako pschistódnik wu-
prajicž, nežadam šej tež, so btyšcze jo samelczeli, ale ja
chžyt jemu radscho to do woczow prajicž.“ Khurwerch
šhoni tež tuto Lutherowe wuprajenje, newša je pať sa
što, ale wažesche Luthera czim wósche a pschipóšta jemu
nowe šukno k draszi, schtož tedom jara wulki a drohi dar
bje. Dr. Luther pišasche na to na khurwerchskeho spowedne-
ho wótza: „Ja šo džakuju sa tu drastu. To šukno je
ljesche hačž to žanej khuczi pschisteji; nebyť to šjerschczinski
dar, dha nóchžyt jón nošycž; ta powesž, so pschejašny werch
hušto a pscheczelnje na mne spomni, me neswešeli. Ja
pať proschu, so chžyt Bóh tón knes jeho ke mni poniže-
nje scžesžju šapřacžicž, pschetož ja nejšym teho hódny,
so schtu na mne spomni, wele mene žadyn werch.“ Wot
Dr. Luthera šo tež praji, so je ludži hačž najljepa troschto-
wacž móhť, ale so je tež pscheczimno nepscheczalam wjer-
nosžje wótre pero wedť. Šswoje wótre pero samolwi
wón štymi šłowami: „Ja dyrbu te wosdónki a šamenje